

د پروفیسر محمد نواز طاہر د ہائیکو فولکلوری مطالعہ

FOLKLORE STUDY OF MUHAMMAD NAWAZ TAIR'S HAIKU

Dr. Farkhanda

Pashto Lecturer, Department of Pakistani Languages, NUML, Islamabad.

Email: farkhanda@numal.edu.pk

Mr. Rizwanullah Khan

Pashto Lecturer, Department of Pakistani Languages, NUML, Islamabad.

Email: rizwanullah.khan@numal.edu.pk

Abstract

This study explores the folklore elements in the Haiku poetry of Muhammad Nawaz Tair, a prominent Pashto poet. The research examines how Tair's Haiku reflects the cultural heritage, traditions, and values of the Pashtun community. Through a qualitative analysis of selected Haiku, this study identifies and interprets the folklore motifs, imagery, and themes that are embedded in his poetry. The findings suggest that Tair's Haiku serves as a repository of Pashto folklore, preserving the community's cultural identity and shared experiences. This study highlights the significance of Haiku as a medium for folkloric expression and its potential to promote cross-cultural understanding.

Key words: Pashto Haiku, Folklore, Muhammad Nawaz Tair, Cultural Identity, Pashtun Community

د هر يو ادب بنيادي او ابتدائي اصناف اولسي وي، خو د وخت د تېرېدو سره په کښې نوي نوي اصناف خاے پېدا کوي او شهرت مومي. هائیکو چې په روان وخت کښې د پښتو د منظوم ادب يو ياد او زړه پورې صنف دے په اصل کښې د جاپان د ادب نه راغله دے. خو د خپل خوږلت او انفراديت له کبله ئې په پښتو ادب کښې شناخت حاصل کړه دے. هائیکو په هيئتې توگه په درېو مصرعو مشتمل وي. د هائیکو لفظي معنی 'ډاکټر اسماعيل گوهر څه داسې کړې ده: " هائیکو معنی ده، " مختصر کلام" 1.

د هر يو لفظ دوه معنې وي چې يو ته لفظي معنی او بل ته اصطلاحي معنی وئيلے شي. کله کله لفظونه په لغوي او اصطلاحي دواړو حوالو سره يو شان معنې او مفاهيم ورکوي خو کله کله په کښې اختلاف هم رايي. په اصطلاحي توگه د هائیکو نه مراد هغه شعري صنف دے چې درې مصرعې لري او يوه موضوع په کښې بيانېږي. په ابتداء کښې به د هائیکو د مصرعو چې (۵،۷،۵) په حساب سره وه خو په روان وخت کښې په کښې شاعرانو نوې نوې تجربې هم کړې دي. د هائیکو صنف په اړه د نېټ يوه پاڼه داسې معلومات راکوي چې:

“A haiku is a specific type of Japanese poem, which has 17 syllables divided into three lines of 5,7 and 5 syllables - Haikus or haiku are typically written on the subject of nature - The word haiku (pronounced hahy-koo) is derived from Japanese word hokku meaning “starting verse”²

ترجمه: هائیکو د جاپان د نظم مخصوص قسم دے، چې د وولسو (۱۷) چپو وي او په درېو درېو مصرعو کښې تقسيم وي. د ۵ - ۷ - ۵ چپې وي. دا عموماً د فطرت دپاره

ليکله کيږي. لفظ هائيکو تلفظ "هائي کوو" دے. دا د جاپاني ژبې د لفظ هوکو نه ماخوذ او معني يې شروعاتي بند دے.

د هائيکو صنف په جاپان کښې هم درې مصري لري او دغه شان په اردو او پښتو ژبه کښې ئې هم دغه صورت حال دے. البته په هيټي توگه په دغه درې واړو ادبياتو کښې هائيکو مختلف ډولونه لري.

د نورو اصنافو نه علاوه پروفېسر محمد نواز طائر د هائيکو هم ښه شاعر و. په ملاکنډ ضلع کښې د هائيکو ورومې کتاب هم د دوي چاپ شوی دے چې نوم ئې "خوبونه په خپل کلي کښې" دے. دغه کتاب ټولې هائيکو لري او په کال ۲۰۰۱ء کښې چاپ شوی دے. سريزه پرې ډاکټر راج ولي شاه خټک ليکلې ده. د دې نه علاوه د دوي په ځينو نورو کتابونو کښې هم خوري وري هائيکو شتون لري.

د هائيکو صنف کمال دا دے چې دا په درېو جملو کښې پوره مضمون او بيان راټولوي، هر قسم موضوع په کښې بيانېدے شي البته په پښتو ادب کښې د هائيکو تر ټولو لويه موضوع طنز و مزاح ده. خو د دې نه علاوه په کښې شاعرانو نور موضوعات بيان کړي دي. د پروفېسر محمد نواز طائر د هائيکو سره د مينې تړون هم په دې وجه پاتې شوی دے چې په دې صنف کښې په اسانه توگه د شاعر خبره راټوله کړے شي. لکه چې په خپله ئې اقرار کوي:

"خه عجيبه شان د اظهار ذريعه ده
بس د مطلب لندېه خبره کوي
په دې مې خوښې جاپاني سندرې³

د نواز طائر د هائيکو ژبه روانه، اسانه او ډېره عاميانه ده. د دې نه علاوه دوي په خپلو هائيکو کښې د ژوند هر ډول موضوعات بيان کړي دي، لکه مذهبي مباحث، روماني افکار، طنز و مزاح وغېره. خو د دې نه علاوه په کښې د فولکلور په اړه هم ډېر څه موجود دي.

د دوي په هائيکو کښې د مادي تقريباً درې واړه قسمونه موجود دي، او ډېر په ښکلي توگه ئې بيان کړي دي. خو د نورو قسمونو په نسبت ئې په هائيکو کښې د مادي فولکلور برخه لږه زياته ده.

لباس د مادي فولکلور يو ښکاره اړخ دے چې وړاندې پرې هم بحث شوی دے او د دوي په نورو اصنافو کښې ئې هم تذکره زمونږ په وړاندې ده. په خپلو هائيکو کښې ئې هم د لباس يادونه مخې ته راوړې ده. لکه د مثال په توگه دا هائيکو چې د لويټي ذکر په کښې شوی دے:

خور شوی زړه چې پرې راټول چي زما
جان په ما دومره احسان خو او که
دا لويټه خپله په ما خوره که⁴

يو بل خاے وائي:

"نور ته په ما باور کوي او کنه
ستا لويته مه مې دې کفن شي گلې
که په بل چا به مې خور زړه ټولېږي"⁵

دا هائيکو ئې هم د لويته ذکر لري چې:

که ستا د بنار نه بله لري لارم
وگر خېدمه په ناشنا ملکونو
هر خاے زما ستا لويته يادېده"⁶

د سالو ذکر ئې هم کړې دے چې:

هغه د سور سالیو سر د اره جينی
چې به ئې ماتېه اشرې کولې
هغه به خداے خبر چې چا کره وي"⁷

لويته د زناؤ د لباس اهم توکے دے - په پښتنه ټولنه کېنې خو لويته ډېر اهميت لري -
پښتانه چونکې په زياتو رواياتو او رسمونو رواجونو کېنې د اسلام پلويان دي او په اسلام کېنې په
حياء او پرده ډېر زور ورکړې شوے دے - لويته د زناؤ د عزت او عصمت ذريعه ده - خصوصاً په
پښتنه ټولنه کېنې هره يوه پېغله او مشرانې زنا نه لويته په سروی -

زمونږ په ژوند کېنې مختلف قسم مادي خيزونه دي چې په خپل خاے خپل ارزښت او
ضرورت لري - د کور د استعمال لوبني هم د مادي فولکلور حصه ده - د پروفېسر محمد نواز طائر دا
لاندي هائيکو چې د منگي ذکر په کېنې شوے دے:

د کلي پېغلو به منگي تری وړلے
وائی د ډنډ او بے خوږې به وي خو
کیرره میراته که په دې کېنې نه وے"⁸

زنا نه سينگار کوي او سينگار خوبسوي، دوي د وخت مطابق د سينگار دپاره مختلف قسمه
هڅې کوي، که يو طرف ته په لباس کېنې د شوخو رنگونو انتخاب کول د دوي مزاج دے نو ورسره د
کالو پترو اچول هم دوي خپل زېب او زينت گڼي - د کالو پترو استعمال دوي د پخوانه کوي او د
دغه کالو پترو په مرسته دوي ځان ښکلے کوي - په روان وخت کېنې چې کوم کالي پتري جينکۍ
استعمالوي نو دا د ابتداء په نسبت ډېر بدل شوي دي - ځينې روايتي کالي پتري خو داسې هم دي

چې په روان وخت کې ورسره جینکې هیڅ اشنایي نه لري. کالی پتري هم د مادي فولکلور اهمه حصه ده. او د ټولني د یو ضرورت هم دے.

پښتنو جونو چې د کوم کالو استعمال کړے دے په دغو کې "پېکړې" هم شامل دي. پېکړې د جینکو د پښو کالے دے چې په خاصو موقعو ئې د شنې د اواز دپاره اچوي. د پېکړو ذکر په پښتو ټپه کې څه داسې شوی دے:

"پاس په گودر د جونو جنګ دے

د ملک لور په پېکړو یشتل کوینه"⁹

نواز طائر په خپله یوه هائیکو کې د پېکړو ذکر کړے دے، چې څه داسې ده:

"پرون دلـی د پېکړو شـنـا وه

سـبـا بـه بـیـا پـه دغـه لـاره راځـي

ځـکـه مـې دا ځـا مـې کـښـې سـنـگـر نیـولـے"¹⁰

د جینکو په کالو کې بنگرې هم راځي، بنگرې د جینکو د مړوند کالے وي. د بنگرې دستور د پخوانه راروان دے. بنگرې د مختلفو قسمونو وي لکه د شیشې بنگرې، د وسپنې بنگرې وغېره. کوم خلق چې معاشي طور سره بڼه وي نو هغوي د زرو بنگرې هم په لاسوي. نواز طائر په خپلو دې هائیکو کې په مختلفو مناسبتونو سره د بنگرې ذکر کړے دے چې:

"ماتـه ئـې وئـیل صـنـف نـا زک یـمـه زه

زما مړوند د بنگرې بـو ج نـه زغـمـي

ځـکـه خـو هـر وختـې بـنـگـرې مـاتـووم"¹¹

"پـرون بـه دې د لاس بـنـگـرې مـاتـول

نـن چـې رالـویـه شـوه زړـگـي مـاتـوي

سـبـا بـه خـدا مـې خـبر چـې څه مـاتـوي"¹²

فولکلور د ژوند د هر یو اړخ څه نه څه برخه لري او په زرګونو کاله وروستو د یو قوم د تاریخ، کلتور او روایاتو نه پرده پورته کوي. د یو قوم په شناخت کې مرسته کوي او د یو قوم د تاریخ او ارتقاء ادراک ترې کېږي. پښتنې خاورې وخت په وخت ځینې روماني کردارونه هم زېږولي دي چې په خپل ځاے د اهمیت وړ دي. دغه روماني کردارونه زمونږه د کلتور او ثقافت اهمه برخه ده. نواز طائر په خپله هائیکو کې دې لور ته هم پام ګرځولے دے. لکه چې د ادم خان او درخانې ذکر کوي:

بازدرې هغه دی هم رود هغه دے
نہ ادم خان نہ درخانی لیدے شي
حکمه نغمې د رباب ژوند نہ لري¹³

دا هائيکو ئې هم د دې تسلسل کړې ده چې:

"د ادم خان د درخانی مينه کنبې
د زير و بوم خو مره نغمې پرتې دي
دا د سپېڅلي موسيقار قيصر هغه ده"¹⁴

"رباب له تنگ وړکه د ژوند په مضراب
چې شي سرتوره درخانی په گدا
ادمه ستا د زلميتوب وړخې دي"¹⁵

"بهر چې زه د شپې څملم کله
ماشې رباب راته په غوږ کنبې وهي
وېمه حجرې ته ادم خان راغله"¹⁶

د ادم خان او درخانی نه علاوه دوي د ځينو نورو روماني کردارونو ذکر کړے دے چې د
يادونې سره ئې د بنده په ذهن د هغو پوره روماني داستان راتازه کېږي. په دغو روماني کردارونو
کنبې د يوسف خان او شېربانو نومونه هم د دوي د هائيکو حصه ده. د دوي د مينې داستان په
پښتنو کنبې ډېر زيات شهرت لري. علي حېدر جوشي د يوسف خان پېژندگلو په خپله ليکلي
مثنوي کنبې داسې کړې ده:

"قيصره واوړه عيجه ده گل په رنگ
چې دې لري کرم د خوږ زړگي نه رنگ
د اکبر په زمانه کنبې زمال له
يو عاشق وه خبرووم دې له احواله
کور ئې وه د ترلاندي کلي نه بره
اوس چې ښکاري دغه ځوان د غره د سره
درته واييم چې يکا يوسف ئې نوم دے
د پلار نوم ئې شاد محمد راته معلوم دے"¹⁷

نواز طائر د يوسف خان او شېربانو ذکر په دې هائيکو کښې راوړې دے چې:
"د مرگ په خله کښې يوسف خانہ خانہ
د شېربانو بې بې د زړه د پيواره
د نمر د خړيکې انتظار بھه کوي"¹⁸

په مشهورو روماني کردارونو کښې د فتح خان او رابيا کردار هم ډېر ښکاره دے، دغه روماني کردارونو په ذريعه يو بل ياد روماني داستان زمونږ په وړاندې دے. د فتح خان او رابيا ذکر ئې د دې هائيکو نه په ډاگه دے چې:

"بريخي تـول دي شمس الـدين وژلي
د فتح خان گرنگه خـه ورخـه پـري
ده رابياگي د بام په سر ولاړه"¹⁹

د گودر په حقله په دې باب کښې وړاندې بحث شوے دے د پښتني کلتور ياد قدر پاتې شوے دے. گودر د پښتنو د ژوند سره د پخوا نه تړلے راوان دے. نواز طائر ئې په دې هائيکو کښې څه په ښکلي انداز سره ذکر کړے دے چې:

"نـه سور سالو نه شين خالي ليدم شي
زما په برخه دے عبث انتظار
په گودر ناست يم په تیکري شمارمه"²⁰

نورو هائيکو کښې وائي:

"دا چې ده ناسته د گودر په غاړه
په سرو منگلو چې منگي ډکوي
د گودر غاړه پرې بناسته ليدم شي"²¹

"وئيل ئې وخت خود ډوډی نـزدې دے
ولې گودر کښې ده کشتي تياره
خوښه دې خپله ايسار پرې که ځي"²²

د پښتني ژوند ا ابتدايي شکل د مطالعې دپاره د فولکلوري ادب کتنه ډېره ښه لاره ده، ځکه چې فولکلوري ادب په دې حواله ډېر غني دے. د پښتنو د ټولنيز ژوند د هر رقم رسمونو او رواجونو تذکره په کښې شوې ده. که د پښتنو د دود دستور په لور څېر شو نو حجره هم د دوي د ژوند سره لازم ملزوم ده. پښتانه چونکې مېلمه پالونکي خلق دي، په دې وجه دوي په خپلو کورونو کښې د مېلمه دپاره يو حصه خامخا خاص کوي چې د حجرې په نوم يادېږي. دغه د حجرې روايت ډېر زوړ دے، حجره مشترکه هم کېدے شي او جدا هم. دغه حجره د پښتنو د مسئلو کشالو د حل کولو، د يو بل سره د بحث مباحثې کولو او صلاح مشورې دپاره استعمالېږي. په حجره کښې نارينه ناسته کوي. د شپې ناوخته اکثر په دغه حجره کښې د رباب او منگي موسيقي هم وي. په روان وخت کښې په دې دستور کښې لږ توپير راغله دے او د حجرې هغه زوړ دستور پاتې نه دے، ولې بيا هم په پښتون ژوند کښې ځانگړے مقام لري. نواز طائر په خپله يوه هائيکو کښې د حجرې ذکر څه داسې کړے دے چې:

چې به په کښې د ورځې لوبې کېدې
د شپې به درز وه د منگي د رباب
هغه حجرې هغه دېرې چرتسه دي²³

د پورته هائيکو نه هم دا خبره واضحه ده چې پخوا به په دغه حجره کښې د رباب او منگي په مدد د موسيقي نشستونه کېدل چې د نوي دور تقاضو دغه سپېڅلي روايات په خپلو گردونو بدرنگه او پيکه کړل.

لکه چې وړاندې وويلې شو چې د پروفېسر محمد نواز طائر په هائيکو کښې فولکلور همه قسمونه موجود دي. دغه شان دوي د نورو اړخونو نه علاوه په خپلو هائيکو کښې ځاے په ځاے د توهماتو مباحث مخې ته راوړي چې د فولکلور اهم اړخ دے. د مثال دپاره ئې دغه لاندې هائيکو چې په کښې د پېريانو ذکر شوه دے، وائي:

"پاتې ژوندون به په بېديا تېرووم
بيا به د کلي په خوا نه ورځمه
زمونږ په کلي کښې پېريان دېره دي"²⁴

که هر څو د دوي هائيکو د فولکلور د نورو قسمونو برخه لري خو د مادي فولکلور په حقله ئې هائيکو ډېره غني ده. په دې ضمن کښې ئې دا يو څو هائيکو د لوستو وړ دي چې:
د گاونډي اوږه بيا زو چوت کېږي
خله سپېره کېږي ئې د خوار وړغومي

حلال لوي ئىي د قصاب پىه چاره²⁵

"نن د چرسىيانو پىه د پىره تىر پىدم
دم ئىي رابىنكو بىنئ پىه جار ئىي وئىيل
چالە ئىي لور مونر لىه تنور پىخوي²⁶"

"اے چىي دا سر ئىي پىه نغمو سىندرو
د حجرى خلق سىتا نىه خىه خبر دي
چىي سىتا پىه زره باندى به خىه تىر پىري²⁷"

گىنگىر تىنگىر پىي چىي غوائى تاو پىري
تيلىي وئىيل دى تىر باسىل نىه كوي
سوچه غوائى دى خىه وكىل خونىه دى²⁸

متل د اولسى ادب يو بىنئ صنف دى، د دوي پىه هائىكو د متل اثرات هم شته، د پىنتو ژبى
يو متل دى چى "خىه كرى هغه به رىبى" دغه متل دوي پىه خىله هائىكو كىبى راوپى دى، وائى:

چىي خىه كوي خىه تىبجىه به مومى
خو چىي خىه نىه كوي نو خىه به مومى
گىته بىيلات خو پىه كولىو كىپىري²⁹

د مادى فولكلور پىه حقله ئى دا لاندى هائىكو هم د ذكر و دي چى:

"د بىل پىه لاس كىبى ئىي مولى ولىدئ
سىترگى ئىي برىدى كىر دى مالىه راکىره
گىنى نو سىردى پىه تىوپىك خرمىه³⁰"
"تا وى دى بىره كىبى به تىال اچوو
پىه كىبى به زانگىو دغه پىاتى عمر
نن مى پىه تىر هغه بىره پىرى كىره³¹"
"لنگىه شىلپىل دى به بازو ماسات شوو
د موزىگى شىلپىل كىت تىه گوره
داسى نىسىتى كىبى دى مسىتى خىرى³²"

په مختلفو قامونو کښې مختلف قسم توهومات او خبرې اترې د پخوا نه راروانې وي، يوه خبره دا هم د پخوا نه کښې چې د نورو بوټو نه علاوه په انځر کښې هم گل وي. خو دغه گل هر څوک نه شي ليدې او مخصوص خلق ئې وينې چې کوم د څه کرامت خاوند وي يا په مذهبي توگه د خداي پاک سره کلک ربط لري. په پښتنه ټولنه کښې چې څوک زر زر نه شي ليدې نو وئيلې شي چې سم د انځر گل درنه جوړ شوي دي. نواز طائر په خپله يوه هائيکو کښې دې لور ته داسې اشاره کړې ده چې:

لېواله زړه مې تلوسو نيولې
عمر په شاشو خو په لاس نه راځي
زه د اينځر د گل په طمع يم³³

د دوي په نورو هائيکو هم د متلونو اثرات موجود دي، لکه دا هائيکو چې ياد متل لري:
"که څه هم گرانه کشاله وړاندې وي
تکل د هرې کشالي کنجي ده
څوک چې تکل نه کړي منزل نه مومي"³⁴

د پښتو ژبې يو متل داسې هم دې چې "گټه په ټنډه ده په منډه نه ده" هم دغه متل دوي څه داسې راوړې دې چې:

"پروا ئې نه وي که هر څه پېښېږي
د ارادې د خاوندانو نه څار
گټه په ټنډه وي په منډه نه وي"³⁵

يو بل متل "ته کوز شه ټټو ماله راکړه" چې په خاص او عام کښې يو شان مشهور دې دوي په خپله يوه هائيکو کښې داسې راوړې دې چې:

"وايي چې ته کوز شه ټټو ماله راکړه
که نه ئې نو اوس به دې سرلاندې پروت وي
زموږ په کلي کښې دستور دغه دې"³⁶

زيارتونو او باباگانو له تگ د پښتنو د ژوند يو دستور پاتې شوي دي، پښتانه به زيارتونو او باباگانو له په مختلفو وختونو سره تلل او په باباگانو او زيارتونو به ئې منښتې هم کولې. که وکتې شي نو د پښتنو د دې دستور اندازه د دې نه هم لگي چې تقريباً د دوي په هره يوه علاقه او

سيمه کښې يو بابا او يا يو زيارت ارو مرو وي . دا هم د فولکلور حصه ده . پروفېسر محمد نواز طائر په خپلو هائيکو کښې دې لور ته هم اشارې کړې دي، لکه دا نمونې اوگورئ چې:

"خوړې راځه زمه سا سره لاره شه
چې په زيارت باندي ئې شال او غوړو
ماد د سستي بابا منښته کړې"³⁷

زما لنډي لنډي سوالونه په زړه
د الله درتته که زاري مې وکړي
په پير بابا به ورغوړېم زه"³⁸

"حضرت جي بابا زيارت دې ياد شي
چې به و ناست د شنو گټانو په سر
مونږ به چپو د اباسين ته کتل"³⁹

پخوا به د فال کتلو دستور هم ډېر عام وه، د وخت سره ئې هغه خاص اهميت اوس نه دے پاتې شوه . دا هم د پښتنو د کلتور او فولکلور بنيادي اړخ دے . نواز طائر ئې څه داسې ذکر کړے دے چې:

"ما به چې کله هم ستا لاس کتلو
د دې په کرښو کښې مې دا لټول
چې کومه کرښه زما زړه ته تلې"⁴⁰

د پورته ټول بحث نه دا خبره واضحه شوه چې د نواز طائر په هائيکو کښې د فولکلور پوره برخه موجود ده . دوي چې څنگه په خپلو نورو منظومو اصنافو کښې د فولکلور مختلفو اړخونو په اړه بحث کړے دے هم دغه شان ئې په خپلو هائيکو کښې د فولکلور په اړه مختلف افکار مخې ته راوړي دي . د دوي په هائيکو کښې د فولکلور مادي، غېر مادي او نيم مادي درې واړه قسمونه موجود دي، چې پورته پرې بحث شوه دے .

حوالې

¹ اسماعيل گوهر، ما هائيکو کښې شاعري کړې ده ، پښتو اکېډمي هزاره، اکتوبر ۲۰۱۹ء، مخ ۹
² <https://literaryterms.net/haiku/ dated 23, March, 2020. 2:34 pm>
³ طائر، محمد نواز ، پروفېسر ، خوبونه په خپل کلي کښې، پښتو اکېډمي پېښور پوهنتون، ۲۰۰۱ء، مخ ۲۱
⁴ هم دغه اثر، مخ ۲۱
⁵ هم دغه اثر، مخ ۴۵

- ۵۶ هم دغه اثر، مخ ۶
- ۴۷ هم دغه اثر، مخ ۷
- ۲۱ هم دغه اثر، مخ ۸
- ۹ سلمی شاهین، روهی سندرې (دوېم جلد)، پښتو اکېډیمي پېښور پوهنتون، ۱۹۹۴ء، مخ ۳۵
- ۱۰ طائر، محمد نواز، پروفېسر، خوبونه په خپل کلي کې، پښتو اکېډیمي پېښور پوهنتون، ۲۰۰۱ء، مخ ۳۷
- ۴۸ هم دغه اثر، مخ ۱۱
- ۴۸ هم دغه اثر، مخ ۱۲
- ۲۳ هم دغه اثر، مخ ۱۳
- ۸۲ هم دغه اثر، مخ ۱۴
- ۸۲ هم دغه اثر، مخ ۱۵
- ۹۵ هم دغه اثر، مخ ۱۶
- ۱۷ جوشي، علي حيدر، قيصه د يوسف خان شېربانو، ارت پوائنټ پېښور، ۲۰۲۲ء، مخ ۸
- ۱۸ طائر، محمد نواز، پروفېسر، خوبونه په خپل کلي کې، پښتو اکېډیمي پېښور پوهنتون، ۲۰۰۱ء، مخ ۹۰
- ۹۱ هم دغه اثر، مخ ۱۹
- ۲۶ هم دغه اثر، مخ ۲۰
- ۸۱ هم دغه اثر، مخ ۲۱
- ۸۴ هم دغه اثر، مخ ۲۲
- ۳۰ هم دغه اثر، مخ ۲۳
- ۳۳ هم دغه اثر، مخ ۲۴
- ۳۸ هم دغه اثر، مخ ۲۵
- ۴۱ هم دغه اثر، مخ ۲۶
- ۴۰ هم دغه اثر، مخ ۲۷
- ۴۲ هم دغه اثر، مخ ۲۸
- ۴۳ هم دغه اثر، مخ ۲۹
- ۴۳ هم دغه اثر، مخ ۳۰
- ۴۶ هم دغه اثر، مخ ۳۱
- ۸۳ هم دغه اثر، مخ ۳۲
- ۴۳ هم دغه اثر، مخ ۳۳
- ۴۴ هم دغه اثر، مخ ۳۴
- ۴۴ هم دغه اثر، مخ ۳۵
- ۵۱ هم دغه اثر، مخ ۳۶
- ۱۰۸ هم دغه اثر، مخ ۳۷
- ۴۶ هم دغه اثر، مخ ۳۸
- ۶۴ هم دغه اثر، مخ ۳۹
- ۶۶ هم دغه اثر، مخ ۴۰